

Győri Ítéltábla
Pf.IV.20.200/2016/14/I. szám

A Győri Ítéltábla a dr. D. Magyar László ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Szatmári Sándor ügyvéd által képviselt **IV.r.**, dr. ..jogtanácsos által képviselt **V.r., VI.r.**, dr. Sente Csilla ügyvéd és dr. Csécsy Róbert ügyvéd által képviselt **VII.r.**, a Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szikla Gergely ügyvéd) és dr. Tömör Gábor ügyvéd által képviselt **IX.r.**, a Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szikla Gergely ügyvéd) és dr. Tömör Gábor ügyvéd által képviselt **X.r.** és a dr. Juhász György ügyvéd által képviselt **XI.r. alperesek** ellen kártérítés megfizetése iránt folyamatban lévő perében a Kecskeméti Törvényszék 2016. szeptember 23. napján kelt 9.P.20.938/2016/23. számú ítéletével szemben a felperes által 30. szám alatt benyújtott fellebbezés és a IX., X.r. alperesek által Pf.3. sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 2.352.000,- (Kettőmillió-háromszázötvenkettőezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a IV.r. alperesnek 350.000,- (Háromszázötvenezer) Ft, az V.r. alperesnek 30.000,- (Harmincezer) Ft, a IX. és X.r. alpereseknek pedig, mint egyetemleges jogosultaknak 350.000,- (Háromszázötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

A felek ezt meghaladóan maguk kötelesek viselni a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A perben irányadó tényállás szerint a felperesi gazdaság társaságot **M.G.** és **O.I.** (volt I.r. alperes) alapította. **O.Gy.** (volt II.r. alperes - **O.I.** lánya) **M.G.** házastársa volt, aki 1999. július 6-ig könyvelőként dolgozott a felperesnél. A társaság tagjainak egymás közti kapcsolata 1999-ben megromlott, ezért **O.I.** 2000. január 20-án a lányának ajándékozta üzlet részét. **O.Gy.** 2001. április 14-én a felperesi társaságból kizárásra került.

O.I. házastársa - aki **O.Gy.** édesanyja - 1999. június 27-én megalapította az **R. Kft-t** (**O. Kft.**), a volt III.r. alperesi társaságot. E társaság ügyvezetője 2000. január 5-ig **O.Gy.** volt, a cég főtevékenysége a felperes főtevékenységével egyezett meg. A felperes 1994. évtől **R.** néven hozta forgalomba az általa gyártott szörpöt. A szörpgyártáshoz szükséges és felperes tulajdonát képező vagyontárgyak egy része (16 db) 1999. szeptember 29-én **O.I.** és a IX.r. alperes közreműködésével az **O. Kft.** birtokába került.

A Szegedi Ítéltábla Gf.III..../2010/5. számú ítéletével jogerőre emelkedett a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 9.G..../2007/75. számú ítélete, amely az **O. Kft-t** a felperes javára 16 db ingóság kiadására

kötelezte. A jogerős határozat értelmében a felperes és a jelen per IX.r. alperese, valamint az **O. Kft.** között nem jött létre szerződés.

A ...i Állami Gazdasággal (volt VIII.r. alperes) szemben 1994. január 20. kezdő időponttól felszámolási eljárás volt folyamatban. A felszámolási eljárás eredményeként a ...i Állami Gazdaságot a Cégbíróság 2015. május 26-án jogutód nélkül törölte a cégjegyzékből. A ...i Állami Gazdaság 1993-ben a **R.** márkanév védjegykénti lajstromozása iránt eljárást kezdeményezett. Ezt követően az 1994. október 24-i keltű szerződéssel a **R.** márkanév használatát átengedte a IX.r. alperesnek, akit feljogosított a nevében adásvételi szerződés megkötésére is. A Magyar Szabadalmi Hivatal az 1996. december 3-án kelt határozatával ... lajstromszámon a ...i Állami Gazdaság javára a **R.** szóvédjegy bejegyzését elrendelte.

A IX.r. alperes az 1999. szeptember 28-i keltezésű szerződéssel az időközben lajstromozott **R.** szóvédjegy ideiglenes használatát átengedte az **O. Kft.**-nek. A szóvédjegyet az 1999. december 30-i keltű adásvételi szerződéssel az **O. Kft.** a IX.r. alperestől megvásárolta. E szerződésben rögzítették, hogy a IX.r. alperes szerződéskötési jogosultsága a ...i Állami Gazdasággal 1994. október 24-én megkötött szerződés 8. pontban foglaltakon alapul.

Az **O. Kft.** bejelentése alapján a Magyar Szabadalmi Hivatal 2000. március 28-án tudomásul vette, hogy a védjegy jogosultja jogutódlás következtében az **O. Kft.**

A felperes 1997-ben tett **R.** szó, illetve **R.** szóelemet tartalmazó színes védjegy bejelentését a Magyar Szabadalmi Hivatal a **R.** védjeggyel való ütközés miatt elutasította.

A **R. Kft.**-t (**O. Kft.**), a volt III.r. alperes 1999 októberétől 2000 márciusáig **R.t.**, ekkortól 2008 februárjáig **R.** terméknev alatt gyártotta és forgalmazta a szörpöket.

A felperes a Veszprém Megyei Bíróságon terjesztett elő keresetet az **O. Kft.**, a ...i Állami Gazdaság és a VI.rendű alperes neve alperesekkel szemben szerződések érvénytelenségének megállapítása iránt. A felülvizsgálati eljárás eredményeként a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.../2010/8. szám alatt meghozott határozatában az 1994. október 24-i szerződésnek a szóvédjegy értékesítés átengedésére vonatkozó rendelkezését és az 1999. december 30-i adásvételi szerződést, mint jogszabályba ütköző szerződést minősítette semmisnek. Megállapította, hogy a ...i Állami Gazdaság a IX.r. alperes útján kívánta értékesíteni a védjegyet, amit az **O. Kft.** kívánt megvásárolni. Ehhez az értékesítéshez a VI.rendű alperes neve alperest használták fel annak érdekében, hogy a ...i Állami Gazdaság felszámolási eljárásában irányadó Cstv. 48. §. (1), (2) bekezdés szerinti nyilvános értékesítést megkerüljék.

A felperes jelen perben a módosított keresetében (P.../2010/59.) a Tpvt. 86. §. (2) bekezdés a.) pontja alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperesek jogsértést követtek el. Ezen túlmenően elsődlegesen a versenyjogi jogsértésre, másodlagosan a Ptk. 339. §. (1) bekezdésére alapítva az alperesek vagyoni és nemvagyoni kártérítés egyetemleges megfizetésére kötelezését kérte.

Az alperesek ellenkérelmükben mind a jogsértés megállapítása, mind a kártérítés tekintetében a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság a 9.P.../2008/172. számú rész- és közbenső ítéletében megállapította, hogy az I., II., III., IV., VIII., IX.r. alperesek egyetemleges felelősséggel tartoznak a felperesnek okozott azon kárért, amely azzal összefüggésben merült fel, hogy a 2000. január hónapban akarategységben kifejtett magatartásuk eredményeként III.r. alperes megszerezte a **R.** szó védjegy jogosultságát a Magyar Szabadalmi Hivatal 2000. március 28-i határozatával.

A fellebbezési eljárás során a felperes az I-II-III.r. alperesekkel szemben a kereseti kérelmétől elállt, erre tekintettel a Győri Ítéltábla a Kúria Gfv.VII..../2014/5. számú végzésével helybenhagyott Pf.IV..../2013/7. számú végzésével a pert az I-II-III.r. alperesekkel szemben az elsőfokú rész- és közbenső ítélettel elbírált kereseti kérelmek tekintetében megszüntette és a rész- és közbenső ítéletnek ezirányú rendelkezéseit hatályon kívül helyezte.

A Kecskeméti Törvényszék a .../2008/211. számú végzésével a pert az I., II. és III.r. alperesekkel szemben a .../2008/172. számú rész- és közbenső ítélettel el nem bíralt valamennyi felperesi kereset tárgyában megszüntette.

A felperes kizárólag a IV-XI.r. alperesekkel szembeni, a 2010. 08. 28-án kelt (59. számú) beadványa B.II/1., II/2. és II/3. pontjaiban meghatározott, az ún. jellegbitorlással összefüggésben felmerült kárának megtérítése iránt tartotta fenn keresetét (Pf.4. számú irat).

A Győri Ítéltábla a Pf.IV..../2013/27. számú részítéletével az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletének a fellebbezett rendelkezését megváltoztatta, és a IV., VIII., IX. r. alperessel szemben a **R.** elnevezésű termék gyártása és forgalmazása okozta bevétel kiesés iránti kártérítési keresetet (59/B/II/2., 3.) elutasította, továbbá kötelezte a felperest a IV., VIII. és IX. r. alperes első- és másodfokú perköltségének a megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás tartama alatt 2015. május 26. napján a cégbíróság a VIII. r. alperest - a felszámolási eljárása befejezése miatt - jogutód nélkül törölte a cégjegyzékből. A Kúria Gfv.VII..../2015/8. számú határozatában megállapította, hogy az eljárás a VIII. r. alperes tekintetében a jogutód perbelépéséig, illetve perbevonásáig félbeszakadt.

A Kúria a Gfv.VII..../2015/9. számú végzésével a jogerős részítéletet - a IV. r. és a IX. r. alperes tekintetében - hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A felperes és a IV., IX. r. alperes felülvizsgálati eljárási költségét fejenként 33.750 Ft-ban, az állam által előlegezett felülvizsgálati eljárási illetéket 70.000 Ft-ban állapította meg.

A Győri Ítéltábla a Pf.IV..../2015/9/I. számú végzésével az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletének megfellebbezett rendelkezését - a IV. és IX.r. alperesek tekintetében - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására és számlájára 48.000,- Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítéltábla a másodfokú perköltséget a felperes javára 50.000,- Ft-ban, a IV.r. alperes javára 98.000,- Ft-ban, a IX.r. alperesek javára pedig 148.000,- Ft-ban állapította meg.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás eredményeképpen meghozott - jelen fellebbezéssel támadott - ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak 970.000,-Ft le nem rótt eljárási illetéket, 15 napon belül pedig a IV.r. alperesnek 1.002.970,-Ft, az V.r. alperesnek 30.000,-Ft, a VII.r. alperesnek 200.000,-Ft, a IX.-X.r. alperesnek, mint egyetemleges jogosultaknak 1.063.130,-Ft, míg a XI.r. alperesnek 200.000,-Ft perköltséget.

A törvényszék határozata indokolásában kiemelte, hogy a Győri Ítéltábla Pf.IV..../2015/9/I. szám alatt meghozott - a 9.P..../2008/172. számú rész- és közbenső ítélet megfellebbezett rendelkezésének a IV. és IX.r. alperesek tekintetében hatályon kívül helyező - végzése helytállónak ítélte az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a IV. és IX. r. alperesek a VIII.r. alperessel együtt akarategységben fejtették ki tevékenységüket annak érdekében, hogy a Cstv. 48. §. (1) és (2) bekezdés szerinti nyilvános értékesítés megkerülésével a III.r. alperes számára utólagosan létesítsenek a védjegyhasználattal kapcsolatos jogviszonyt 1994 októberére visszamenőleg. Ahhoz, hogy a III.r. alperes a védjegyet megvásárolhassa, a további alperesek közreműködésére volt szükség. Az ezzel

kapcsolatos kereseti kérelem 2007. december 13-án került előterjesztésre, a 2000. január 6. - 2008. február vége közötti időszak tekintetében a Tptv-re alapított kereset a 88. §. (1) bekezdés szerint elkészült, viszont a Ptk. 360. §. (1) bekezdés, Ptk. 324. §., Ptk. 326. §. szerint 5 éves elévülési időn belül érkezett.

A hatályon kívül helyező végzésben foglaltaknak megfelelően vizsgálta a törvényszék a jogellenes magatartáson túl a kártérítési felelősség további konjunktív feltételeit. Ennek során a felperes a törvényszék felhívásának nem tett eleget, mert álláspontja szerint a felperest ért kár nem bontható meg akként, hogy abból mennyi következett be kizárólag a IV. és IX.r. alperesek 2000. január hónapban akarategységben kifejtett magatartása eredményeként. A közvetlen okozati összefüggésre a felperes nem tett tényállítást. A nyilatkozata szerint az őt ért bevételkiesésben megnyilvánuló kárt az **O. Kft.** jellegbitorló magatartása okozta. Az alperesi jogellenes magatartás és a felperesi kár közötti okozati összefüggésre ennél fogva nem lehetett következtetni. Az alperesi jogellenes magatartás a védjegyátruházására irányuló érvénytelen szerződésrendszerben nyilvánult meg. A Kúria Pfv.IV..../2010/8. számú ítélete a IX. és III.r. alperes között a védjegy használatának átengedése tárgyában 1999. szeptember 28-án kötött szerződés semmisségének megállapítása iránti keresetet elutasította. Ezen szerződés érvénytelensége jelen perben már nem vizsgálható (annál is inkább, mert a szerződést kötő felek egyike kapcsán a per megszüntetésre került). A Kúria döntése szerint az a körülmény, hogy a megkötött szerződések utólag visszadátumozva készültek, a védjegyátruházására irányuló szerződéseket nem tették színlelté, az ezirányú szerződéses akarat fennállt. A védjegyhasználati szerződés ennél fogva tehát érvényes szerződés, amely megteremtette a lehetőséget az **O. Kft.** számára, hogy azt a termékein felhasználhassa. Amennyiben pedig ezt a III.r. alperes jogellenesen, a Tptv. 6. §-ába ütköző módon tette, e magatartásáért a jellegbitorló versenytárs, az **O. Kft.** tartozik helytállással. Az érvényes védjegyhasználati szerződés következtében 2000. január 6-tól, tehát a szerződés tényleges keltétől számítva a III.r. alperes a termékein a védjegyet jogszerűen felhasználhatta. Az **O. Kft.** ezen magatartása sem a védjegyhasználati jogviszony időbeli hatályának visszamenőleges kiterjesztésével, sem a jogellenes védjegyátruházással nem áll okozati összefüggésben. Amennyiben az **O. Kft.** a védjegyhasználati szerződés által biztosított jogosultságával visszaélt, e magatartása a IV. és IX.r. alperesek jogellenes magatartásával nem állt okozati összefüggésben.

Hangsúlyozta a törvényszék, hogy a felperes kereseti tényállítása szerint a bevételkiesésben jelentkező kárt 2000. január 6. és 2003. február vége, továbbá 2003. február vége - 2008. február vége időszakban az **O. Kft.** a felperes termékeire megtévesztésig hasonló termék gyártásával és forgalmazásával (jellegbitorlással) okozta. Nem osztotta ennél fogva a felperes azon jogi álláspontját, hogy a bevételkiesésben megnyilvánuló károsodáshoz valamennyi jelenlegi, valamint a permegszüntetéssel érintett alperes akarategységben megvalósított, összehangolt magatartása vezetett volna.

A törvényszék álláspontja szerint az sem volt etekintetben figyelmen kívül hagyható, hogy az **O. Kft.** 2000. február 28-án címként váltott, azt a hivatalt 2000. március 27-én színes ábrás védjegyként lajstromozta. A határozat szerint a **R. Málnaízű szörp** (színes ábrás) védjegy jogosultja az **O. Kft.** lett. Ezen színes ábra szerinti címkével 2000. februártól 2008. júniusig értékesítette a termékeit az **O. Kft.**, e magatartása viszont jogszerű volt.

Kifejtette a törvényszék, hogy amennyiben az **O. Kft.** e védjegy jogosultságát a Tptv. 6. §-ba ütköző módon használta és gyakorolta, e magatartásért, mint versenytárs saját maga tartozna helytállni. A IV. és IX.r. alpereseknek a **R. szóvédjegy** megszerzésével összefüggő jogellenes magatartása és a felperesnek a jellegbitorlásra alapított, bevételkiesésben megnyilvánuló károsodása között ennél fogva is hiányzik az oksági kapcsolat.

A törvényszék a felperes 59/B/II/1.2. pont szerinti kereseti kérelmét a Tptv. 6. §-a alapított jogcímen sem ítélete megalapozottnak. Kifejtette, hogy a kárt közvetlenül előidéző magatartásként az **O. Kft.**

jellegbitorló és a további alperesek által elősegített termékgyártás, forgalmazás került megjelölésre a felperes által. E közvetlen károkozó magatartás speciális jogszabályi rendelkezés, kizárólag a Tpv. 6. §. szabályozási körébe vonható. Kizárólag a Tpv. 6. §. által minősíthető jogellenesnek valamely áru olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel, vagy elnevezéssel való előállítás, forgalmazása, olyan névmegjelölés, vagy árujelző használata, amelyről a versenytársat, illetve annak áruját szokták felismerni. A felperes nem állította, hogy a IV. és IX.r. alperes versenytársként jellegbitorlást követett volna el. A Tpv. 6. §-ra alapított igény kizárólag versenytárs által, versenytárs sérelmére követhető el. Az alperesek a jellegbitorlás megvalósítását segítették elő a felperesi állítás szerint a szóvédjegy megszerzésével kapcsolatosan. Annak azonban, aki elkülönülő tevékenységével, vagy magatartásával csak elősegítette, lehetővé tette, hogy más valaki a kárt közvetlenül előidéző magatartást megvalósítsa, csak akkor állhat fenn a kártérítési felelőssége, ha a közvetlen károkozó magatartás jogellenes volt. Az alperesek vonatkozásában így a Tpv. alapján a jogsértés megállapításának jogi feltételei nem állnak fenn. A felperes azonban, többek között az **O. Kft.**-vel szemben is elállt a keresettől és a permegszüntetésből adódóan a kifogásolt magatartást tanúsító **O. Kft.**-vel szemben a továbbiakban nem kívánt igényt érvényesíteni. Az **O. Kft.** magatartásának Tpv. 6. §-a alapján való elbírálása nélkül azonban - hogy megvalósult-e jogellenes magatartás - a „segítő” IV. és IX.r. alperesek kártérítési felelőssége - a közös károkozás szabályai szerint sem állapítható meg (Győri Ítéltábla Pf.IV..../2013/27.).

Erre tekintettel a törvényszék álláspontja szerint a felperesnek a további V., VI., VII., X. és XI.r. alperesekkel szemben előterjesztett keresete sem lehet e jogcímek alapján megalapozott, még akkor sem, amennyiben a védjegyátruházással összefüggő érvénytelen szerződésrendszer létrehozásában való közreműködésükre kétséget kizáró módon lehetett volna következtetni.

A törvényszék a IX.r. alperessel szemben az 59/B/II/1. pontban részletezett kereseti kérelem tekintetében kifejtette, hogy a 172. számú rész- és közbenső ítélettel jogerősen elutasításra került a IX.r. alperessel szemben a IV.1.a. pont, valamint a IV.2. pont szerinti kereset. A IX.r. alperessel szemben a rész- és közbenső ítélet a Tpv. 86. §. (2) bekezdés a.) pontja szerinti megállapítási keresetet utasította el, mert mind a szubjektív, mind az objektív keresetindítási határidő eltelt. Emellett megállapította a jogerős ítélet, hogy a felperes által megjelölt károkozási időpontokra figyelemmel a IX.r. alperessel szemben a Ptk. 324. §. (1) bekezdés szerinti általános 5 éves elévülési idő is eltelt, a Ptk. 360. §. (1) bekezdésre alapított igény tekintetében.

A törvényszék ezt meghaladóan érdemben sem ítélte megalapozottnak ezen kereseti kérelmet, hangsúlyozva, hogy a IX.r. alperes a Tpv. 6. §-ra alapított jellegbitorló magatartást nem valósított meg, a felperesnek nem volt versenytársa. Azt a felperesi érvelést, hogy az **O. Kft.** a IX.r. alperes segítségével jogtalanul elvitt egyedi palackfűvő szerszámmal gyártatott egyedi palackban hozta forgalomba a termékeit, a továbbiakban a Ptk. 339. §. (1) bekezdése alapján vizsgálta. Irányadónak minősítette a Kúria Gfv.X..../2010/4. számú ítéletének indokolásában írtakat, melyek szerint a felperes és jelen per IX.r. alperese, továbbá a IX.r. alperes és az **O. Kft.** között a meghatározott ingóságokra, köztük az egyedi palackfűvő szerszámra adásvételi szerződés nem jött létre, az ingóságok közvetlenül **O.I.**-től kerültek az **O. Kft.**-hez. Megállapodás hiányában pedig a felperes és a IX.r. alperes, valamint az IX.r. alperes és a ... Kft. között sem jött létre szerződés, ezáltal ennek jogszabályba, illetőleg jóerkölsbe ütközése sem volt megállapítható. A nem létező szerződés érvénytelensége fel sem merülhetett. Ilyen körülmények között a IX.r. alperes jogellenes magatartására a törvényszék következtetést levonni nem tudott, így a felperesnél előállt kár és az okozati összefüggés vizsgálata szükségtelen volt.

A törvényszék a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala iratainak, valamint a Veszprém Megyei Bíróság és a Fővárosi Bíróság peres iratainak tartalmát a bizonyítékok köréből arra tekintettel rekesztette ki, hogy azoknak a per anyagává tétele indokát a felperes nem jelölte meg és nem tett

hivatkozást arra, hogy azokat mely tényállításai alátámasztásaként kéri értékelni.

* * *

A felperes fellebbezésében mindenekelőtt az eljáró bíró kizárására irányuló kérelmet elutasító (a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 8.Pk..../2011/2. számú) végzés ellen nyújtott be panaszt, hivatkozva arra, hogy az elsőfokú bíróság a perben releváns tényeket nem vette figyelembe, az eldöntést igénylő kérdések többségében nem foglalt állást, a szolgáltatott bizonyítékok nagy részét egyáltalán nem értékelte, más részét pedig iratellenesen, vagy jogszerűtlenül mérlegelte, az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, az irányadó jogszabályokat tévesen értelmezte és alkalmazta, így a Pp. 13. §. (1) bekezdés e.) pontja szerinti kizárási ok áll fenn.

A fentiekre tekintettel elsődlegesen a Pp. 252. §. (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozással kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

A hatályon kívül helyezés másodlagos indokaként az elsőfokú eljárás lényeges szabályának megsértését (Pp. 252. §. (2) bekezdés) jelölte meg, míg harmadlagosan arra hivatkozott, hogy a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű megismétlése indokolja a hatályon kívül helyezést (Pp. 252. §. (3) bekezdés).

Negyedleges fellebbezési kérelme arra irányult, hogy a tényállás kiegészítését követően a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a keresettel érvényesített jog fennállását közbelső ítélettel állapítsa meg akként, hogy a felperest ért bevételkiesésből eredő kárért az alperesek kártérítési felelőssége egyetemlegesen fennáll.

A fellebbezés indokolásában kiemelte, hogy az alperesek egymásra épülő magatartása eredményezte, hogy az **O.** Kft. a jellegbitorló termékével 9 évig piacon maradhatott, azaz olyan látszatot tudott kelteni, mint ha az általa megszerzett gépek, palackfúvó szerszám, tárgyi eszközök az ő tulajdonát képeznék, illetve mintha a terméke nem is lenne jellegbitorló. A látszatot addig tudta fenntartani, amíg a felperes keresetének eredményeképpen jogerős ítéletek állapították meg, hogy a védjegyek alapjául szolgáló jogok megszerzése egyrészt semmis szerződésen (**R.** szóvédjegy átruházás), másrészt pedig létre sem jött szerződéseken (16 db ingóság, közte az egyedi palackfúvó szerszám eladása) alapult, illetőleg hogy a **R.** Kft., azaz az **O.** Kft. jellegbitorló tevékenységet folytatott.

Tévedett a törvényszék, amikor kizárólag csak azt vizsgálta, hogy a IV. és IX.r. alperesnek kizárólag a 2000. január hónapban akarategységben kifejtett magatartása és a felperes kára között van-e okozati összefüggés. Hangsúlyozta, hogy a kárnak nem lehet olyan jellegű szakaszolást adni, nem lehet a kárt akként megbontani, hogy abból mennyi következett be kizárólag a 2000. január hónapban kifejtett magatartás következtében. A szóvédjegy tulajdonjogának jogellenes megszerzését lehetővé tevő, továbbá a palackvédjegy jogellenes megszerzését lehetővé tevő valótlan tartalmú okiratok elkészítése és felhasználása adekvát oka volt annak, hogy folytatódhatott 2008-ig a jogsértés. Nincs relevanciája annak, hogy a károkozó magatartásfolyam utolsó elemét ki fejté ki. A magatartások mindegyike egyaránt kellett a jogsértés megtörténtehez. Az alperesek egymással együttműködve fejtették ki a tevékenységüket egy szerves oksági láncolatot alkotva.

Kiemelte, hogy a közös károkozásnak nem feltétele, hogy a károkozó magatartás önmagában is kárt okozzon, elegendő ha a károsodásra vezető folyamat tevékeny részese volt (BH.2010.65.). Fennáll az egyetemleges felelősség akkor, ha a kár objektíve több személy közrehatásának eredményeként következett be, függetlenül attól, hogy egymás magatartásáról a folyamatban részt vevők tudomással bírtak-e. Az is közömbös, hogy ha más felelősségi rendszeren alapul a károkozók cselekménye (BH.2010.253.).

Ehhez képest a törvényszék tévedett, amikor a B/II/1.2.3. alatti kereseti kérelemrészeket önálló keresetként kezelte, holott a felperes azokban egy időrendbe állított okfolyamatot rögzített.

A fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a **R.** szóvédjegy átruházása tárgyában

született ítéleteket, így tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az **O.** Kft. jogszerűen használta a termékein a **R.** megjelölést. Ennek a használati szerződést hatályban tartó ítélet sem képezheti alapját, hiszen a használati szerződés érvénytelensége iránti kereset csupán a felperes perbeli legitimációjának hiányára tekintettel került elutasításra, ez azonban nem jelenti azt, hogy a szerződések ne lettek volna jogellenesek. A törvényszék is megállapította, hogy a használati szerződések utólag visszadátumozva készültek, ez pedig már önmagában is jogellenessé teszi őket. A szerződésrendszer együttese három valótlan tartalmú okiratból áll. A komplett rendszernek volt a célja, hogy az **O.** Kft. a **R.** szóvédjegy tulajdonosává váljon. A két használati szerződés csupán eszköz volt arra, hogy a jogszabályi rendelkezéseket kijátszva meg tudják kötni az átruházási szerződést.

Mindemellett arra is utalt a fellebbezés, hogy a használat ideiglenes átengedéséről szóló szerződés legfeljebb 1999. december 31-ig biztosított jogosultságot a használati jog terén, így érvényessége esetén is az azt követő időszakra már nem biztosította a használati jogot az **O.** Kft.-nek.

A kereset elutasításának indokai között nem fogadható el alappal az sem, hogy az **O.** Kft. 2000. február 28-án címkét váltott, hiszen március 27-én csupán azért jegyeztethette be a védjegyet, mert ekkor már övé volt a **R.** szóvédjegy tulajdonjoga a jogellenes szerződésrendszer eredményeképpen.

Mindemellett a fellebbezés szerint indokolatlanul mellőzte a törvényszék ezen utóbbi színes ábrás védjegynek a vizsgálatát, nem elemezte abból a szempontból, hogy az mennyire összetéveszthető a felperesi címkével. Ugyancsak indokolatlanul mellőzte az **O.** Kft. által használt palack vizsgálatát is. Bár etekinteben a Fővárosi Bíróság és a Fővárosi Ítéltábla határozatai igazolják, hogy önmagában a palack is jellegbitorló volt.

Tévedett a törvényszék, amikor nem látta bizonyítottnak, hogy az **O.** Kft. magatartásának a Tpv. 6. §-ába ütközösége, azaz a jogellenesség ekörben fennáll. A Fővárosi Bíróság jogerős ítélete a jellegbitorlást a 2000. február végéig terjedő magatartás tekintetében az **O.** Kft. részéről megállapította, mind az árucímke, mind a cégnév használata tekintetében. A színes térbeli védjegy törlése is elrendelésre került. Utóbbi határozat értelmében az is megállapítható, hogy a palackszerszám tulajdonjogának igazolása nélkül az **O.** Kft. nem kaphatott volna védjegyet. Márpedig a IX.r. alperes közreműködése tette lehetővé, hogy az **O.** Kft. a palackra a tulajdonjogát alátámasztó okiratokat csatoljon és így jogtalanul védjegyet szerezzen.

Kifogásolta a fellebbezés, hogy az V., VI., X. és XI.r. alperesek tekintetében az elsőfokú bíróság semmilyen vizsgálatot nem folytatott, semmilyen bizonyítást nem vett fel, a kereset elutasításának indokaként kizárólag azt hozta fel, hogy ha a IV. és IX.r. alperesekkel szemben megalapozatlan a kereset, akkor a többiekkel szemben is megalapozatlan.

A fellebbezési álláspont szerint téves az elsőfokú ítéletnek a IX.r. alperessel szemben B/II/1. számú kereseti kérelmet elutasító rendelkezés tárgyában adott indoka is. Az elévülés nem következett be, hiszen a IX.r. alperes közreműködésével kialakult jogellenes állapot egészen 2008 februárjáig állt fenn, mindemellett jogerős ítélet csak 2010-ben állapította meg, hogy a palackszerszámra vonatkozó szerződések létre sem jöttek, így ezt megelőzően nem állapítható meg olyan tudomásszerzés sem, amely alapján a felperes az igényét érvényesíthette volna. A 2007-es keresetkiterjesztés tehát semmiképpen nem minősíthető elkésztetnek.

Egyidejűleg utalt arra a felperes, hogy ezen indokok alapján a IX.r. alperes csatlakozó fellebbezését is megalapozatlannak ítéli.

Hangsúlyozta, hogy a IX.r. alperes a felperes versenytársának minősült, mint gazdálkodó szervezet üzleti kapcsolatban állt mind a felperessel, mind az **O.** Kft.-vel. Ügyvezetője nyilatkozata szerint pedig szörpgyártást is tervezett. Etekinteben a törvényszék nem folytatott le bizonyítást. Nem vizsgálta a IX.r. alperes Tpv. 6. és 2. §-ában foglaltak megsértésében megnyilvánuló magatartását sem.

A kártérítés körében téves az az elsőfokú ítéleti álláspont, hogy a szerződések létre nem jötte egyúttal kizárja a IX.r. alperes részéről a palackfúvó szerszámmal kapcsolatos kereseti kérelem körében a jogellenes magatartást. A IX.r. alperes valótlan tartalmú okiratokat állított ki az általa valótlanul állított tényekről, ez önmagában is jogellenes magatartás és okozati összefüggésben van a felperesi kárral. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy az **O. Kft.** védettséget élvezve 9 évig gyárthatta és forgalmazhatta a jellegbitorló terméket. A törvényszék a jogellenes magatartás és a kár közötti okozati összefüggést egyáltalán nem vizsgálta.

Kifogásolta azt is a felperes, hogy megfelelő indok nélkül utasította el a törvényszék a beszerzett iratok tartalmának ismertetésére irányuló felperesi indítványt. A felperes folyamatosan hivatkozott arra, hogy a valótlan tartalmú okiratok alapján megszerzett védjegyjogosultságok szerepet játszottak a kár bekövetkeztében. Egyértelmű, hogy ezen tényállításai igazolására tartotta szükségesnek az iratok beszerzését. A valótlan okiratok azt szolgálták, hogy az **O. Kft.** tisztességtelen piaci előnyhöz jusson és azt fenn is tudja tartani, ezt az egyes perek speciális tárgya és jellege, a korlátozott felperesi perbeli legitimáció miatt nem lehetett megállapítani az előzményi perekben, de jelen eljárásban vizsgálni és megállapítani lehet és kell.

A IX. és X.r. alperesek csatlakozó fellebbezésükben kérték az elsőfokú ítélet indokolásának részbeni megváltoztatását annak megállapításával, hogy a B/II/1-3. számú kereset körében a követelés alapjaként kizárólag a Tpv. 6. §-ába ütköző jogellenes magatartásra hivatkozott a felperes, nem pedig a csődtörvény 48. §. (1) bekezdésére, továbbá ennél fogva kizárólag a Tpv. 6. §-ba ütköző jogellenes magatartásra alapítottan a Ptk. 339. §. (1) bekezdése alapján kártérítési igény alappal nem terjeszthető elő, továbbá a felperesnek nemcsak a 2000. január 6-ig terjedő időre (B/II/1. számú kereseti kérelem), hanem a 2008. februárig terjedő időszakra előterjesztett kártérítési igénye (B/II/2. és 3. számú kereset) is elévült.

A fellebbezési ellenkérelme a csatlakozó fellebbezéssel támadott indokolásbeli megállapításokat meghaladóan az ítélet helybenhagyására irányult.

Hangsúlyozta a fellebbezés, hogy a kereseti tényállítások szerint a felperes kára a III.r. alperes általi, a felperes termékeire megtévesztésig hasonló termékek gyártásából, forgalmazásából eredő bevételkiesésben megnyilvánuló magatartásból származott. Ezen bevételkiesés és a IV., valamint IX.r. alpereseknek az érvénytelen szerződésrendszer létrehozásában megnyilvánuló magatartása közti közvetlen okozati összefüggés fennállására a felperes felhívás ellenére sem tett egyértelmű tény- és jogállítást. Emellett is helyesen állapította meg a törvényszék, hogy amennyiben jogosulatlanul használta a **R.** szóvédjegyet az **O. Kft.**, úgy ez nem áll okozati összefüggésben a IV.r. és a IX.r. alperes magatartásával.

A B/II/1., 2. számú kereseti kérelem nem lehet alapos a IV. és IX.r. alperesekkel szemben, hiszen az **O. Kft.**-vel szemben a Tpv. 6. §. szerinti jogellenes magatartást megállapítani nem lehetett egyrészt az igényérvényesítési határidő elmulasztására, másrészt a keresettől való elállásra figyelemmel. Erre tekintettel a segítő alperesek magatartása sem eredményezhet kárfelelősséget.

Helyes a törvényszék álláspontja a B/II/1. számú kereset tekintetében is. A palackfúvó szerszámmal nézve nem jött létre az **O. Kft.** és a IX.r. alperes között szerződés, így annak érvénytelensége sem értelmezhető, tehát jogellenes magatartás sem állapítható meg a IX.r. alperes terhére.

A csatlakozó fellebbezés indokolása körében kifejtették, hogy a B/II/1., 2., 3. számú marasztalási kereseti kérelmek csak a kártérítési követelés időszaka tekintetében térnek el egymástól. Ez pedig legfeljebb a kár összege körében bírhat relevanciával. A felperes az elsőfokú eljárás során soha nem terjesztett elő a csődtörvény 48. §. (1) bekezdése alapján keresetet a IX.r. alperessel szemben. Ilyen hivatkozást először a felülvizsgálati kérelmében tett. Ezen jogszabályi rendelkezést egyébként jelen peres eljárásban nem is jelölhette volna meg az igénye jogalapjaként, hiszen a

felszámolás alatt álló adós által kötött szerződések megtámadhatóságát a csődtörvény 40 §-a kógens jelleggel szabályozza. Iratellenes tehát azon ítéleti megállapítás, hogy a IX.r. alperessel szemben a felperes által sérelmezett jogellenes magatartás a csődtörvény 48. §. (1), (2) bekezdésének megsértésében áll.

A csatlakozó fellebbezés szerint helytelen az az elsőfokú ítéleti álláspont, hogy bár a Tpv. 88. §. (1) bekezdés szerint a kereset elkészített, azonban az azonos ténybeli alapon a Tpv-be ütköző magatartás jogellenességére alapított kártérítési igény a Ptk. 339. §-a alapján előterjeszthető. A Tpv. 86. §. (2) bekezdés e.) pontja szerinti marasztalási igény lex speciális, míg a Ptk. 339. §. alapján előterjeszthető igény a lex generális. Az igényérvényesítést kógens szubjektív 6 hónapos és jogvesztő 3 éves határidőhöz kötötte a jogalkotó a Tpv. 2-7. §-ában taxative meghatározott jogsértő magatartások esetében. A felperes a Tpv. 2. és 6. §-ában foglalt jogellenes magatartásra hivatkozással kíván kártérítési igényt érvényesíteni.

Mindettől függetlenül is téves az a törvényszéki megállapítás, hogy a B/II/2-3. szám alatt, a polgári jog általános szabályai szerint előterjesztett kereset nem évült el. A felperes által állított jogellenes magatartás a IX.r. alperes tekintetében 2000 januárjában nyilvánult meg, így az ezt követően tanúsított tényleges károkozónak megjelölt III.r. alperesi magatartáshoz ennek már nem volt köze. A 2007 decemberében, tehát az általános 5 éves elévülési időn túl előterjesztett kereseti kérelem mindenképpen elévült.

A kizárást megtagadó végzéssel szembeni felperesi panasz tekintetében a Pp. 18. §. (4) bekezdésére hivatkozással kiemelték, hogy a 172. számú rész- és közbenső ítélettel szembeni fellebbezésben lehetett volna panasszal élni, a rész- és közbenső ítélet az ügy érdemében hozott határozatnak minősült. Mindemellett a IX., X.r. alperesi álláspont szerint érdemben sem alapos a panasz indoka.

A felperesi fellebbezés indokolásával kapcsolatosan kifejtették, hogy a fellebbezési határidőn belül benyújtott fellebbezési kérelem hiányos, elbírálásra alkalmatlan, a fellebbezési határidő lejártát követően az másodfokú tárgyalás elhalasztását szükségessé tevő időpontban benyújtott indoklás pedig mellőzendő és a fellebbezés hivatalból elutasításának van helye.

Hangsúlyozták, hogy az elsőfokú bíróság felhívta a felperest keresetének pontosítására, a felperes azonban határidőben nem tett ennek eleget és a megismételt eljárás során tett nyilatkozataiban sem oldotta fel keresetének hiányait és ellentmondásait. Értékelhető kereseti kérelmet nem is terjesztett elő, így fel sem merülhetett a bizonyítás lefolytatásának szükségessége. Olyan tényállást a megismételt eljárásban sem tett, melynek körében a korábban lefolytatott bizonyításhoz képest újabb bizonyítás vált volna szükségessé.

Hangsúlyozták, hogy a felperes által állított releváns károkozó magatartás az, hogy egy perben nem álló harmadik személy állítólagosan a felperesi termékekre megtévesztésig hasonló termékeket gyártott és hozott forgalomba, amivel bevételkiesést okozott a felperesnek. A felperes sem állította, hogy a IV-IX.r. alperesek önálló károkozásra is alkalmas magatartása idézte elő a kárt. Amennyiben a közös károkozók felelősségének alapja nem önálló, hanem a károsodáshoz vezető okfolyamatban való közrehatásban áll, a tényleges károkozó kárfelelősségének megállapítása hiányában a magatartás és a kár közötti szerves oksági kapcsolat fennállása kizárt.

Kiemelték, hogy a címkével kapcsolatos jellegbitorló magatartást ténylegesen csak 2000. február végéig tanúsította az **O.** Kft. Ez kitűnik a Fővárosi Bíróság 3.P..../2007/13. számú ítéletéből. Abban a perben a felperes úgy nyilatkozott, hogy az ezt követően használt megjelölést nem sérelmezi.

A Fővárosi Bíróság a 3.P..../1999/7. számú végzésével 2000. március 1-jén már rögzítette, hogy önmagában az az esetleges tény, hogy az alperes a **R.** védjegy jogosultságát átruházással megszerezte, nem hárítja el az alperes felelősségét a felperessel szemben. Mindebből megállapítható, hogy semmilyen releváns kapcsolat nincs az utólag érvénytelenített megállapodások és az **O.** Kft. jellegbitorló magatartása között. A jellegbitorló magatartás megkezdése, folytatása és

fenntartása kizárólag az **O. Kft.** önálló és saját felelősségvállalására vonatkozó döntésének eredménye volt. Megalapozatlan tehát az a felperesi állítás, hogy azért folytathatta a károkozó jellegbitorló magatartást, mert a védjegyátruházás védelmet biztosított neki.

Kiemelte azt is, hogy a IX.r. alperessel szemben a felperes az igényét 2007 előtt egyáltalán nem érvényesítette, így a kártérítési igénye az általános polgárjogi szabályok szerint is elévült. Figyelemmel arra, hogy a 2000-ben megindított eljárás során a jellegbitorlással kapcsolatos kártérítési igényre kizárólag az **O. Kft.** tekintetében tett jogfenntartó nyilatkozatot a felperes.

Vitatta azt a felperesi állítást, hogy a IX.r. alperes és a felperes versenytársak lennének. Mindemellett rámutatott arra, hogy a felperes TpvT-re alapított kereseti kérelmei már jogerősen elutasításra kerültek, azaz res iudicata hatályával bír az elsőfokú bíróság ezen megállapítása.

A védjegyhasználatot lehetővé tevő szerződések érvénytelenségének megállapítását sem kérheti alappal a felperes, hiszen etekintetben a jogerős ítélet a keresetet elutasította (Kúria Pfv.IV..../2010/8.számú ítélet).

A IV. és V.r. alperesek fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult. A IV.r. alperes fenntartotta a korábbi eljárási szakaszban már kifejtett és részletesen indokolt jogi álláspontját, hangsúlyozva, hogy a fellebbezés, illetőleg a felperesi előkészítő iratok jogi szempontból olyan értékelhető tény, illetőleg indokolást nem tartalmaznak, amelyek korábban már nem kerültek volna előterjesztésre. Az azonban megállapítható, hogy a IV.r. alperes vonatkozásában a felperesnek határozott tényállítása sincs atekintetben, hogy a kártérítés négy konjunktív feltétele miatt, mikor és hogyan valósult meg.

Az V.r. alperes azt hangsúlyozta a fellebbezési ellenkérelmében, hogy a felperes az V.r. alperest terhelő munkáltatói felelősség megállapítására alapot adó jogalapot és jogcímet, valamint tényállítást nem terjesztett elő.

* * *

A felperes fellebbezése és a IX., X.r. alperesek csatlakozó fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az ítéletábla mindenekelőtt kiemeli, hogy a IX., X.r. alperesek ezirányú álláspontjával szemben nem volt helye a felperesi fellebbezés hivatalbóli elutasításának. A felperes fellebbezésében pontosan megjelölte, hogy az elsőfokú ítéletet mennyiben kéri megváltoztatni. A bírói gyakorlat értelmében a fellebbezés részletes indokainak elmaradása csupán azt eredményezheti, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban már előadottak figyelembevételével bírálja felül az elsőfokú ítéletet. A fellebbezés hivatalbóli elutasítására ilyen esetben nem kerülhet sor. Mindemellett megállapítható, hogy a felperes a másodfokú eljárás során (Pf.7. sorszám alatt) előterjesztette fellebbezésének részletes indokait, kifejtve, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezzel a kiegészített fellebbezése maradéktalanul megfelel a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi követelményeknek.

A másodfokú eljárás során az ítéletáblának elsődlegesen a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 8.Pk..../2011/2. számú végzésével szembeni panasz tárgyában kellett határoznia, figyelemmel arra, hogy amennyiben a panasz alapos, úgy ez a Pp. 252. §. (1) bekezdéséből kifolyólag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

Az ítéletábla etekintetben maradéktalanul helytállónak ítélte a IX., X.r. alpereseknek a Pp. 18. §. (4) bekezdésére alapított eljárásjogi álláspontját. A felperes a kizárást megtagadó végzést a meghozatalát követően megszületett 9.P..../2008/172. számú rész- és közbenső ítélettel (azaz az ügy érdemében hozott ítélettel) szembeni fellebbezésében nem támadta, a jelen fellebbezési eljárás tárgyát képező ítélet elleni fellebbezésében tehát a panasz előterjesztésének eljárásjogi lehetősége -

így érdemi elbírálásának szükségessége - nem volt. Mindemellett utal arra az ítélet tábla, hogy a felperes által a kizárás okaként felhozott indokok az elsőfokú ítélet eljárásjogi megalapozottságának vizsgálata során, a Pp. 252. §. (2) bekezdésének alkalmazása körében, nem pedig a bíró elfogultságra alapított kizárása iránti indítvány tárgyában értékelendők.

A kifejtettekre tekintettel az elsőfokú ítélet érdemi felülbírlatának volt helye.

Ennek során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a per korábbi szakaszában még elbírálást nem nyert és felperes által fenntartott kereseti kérelmek eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, a per adatok okszerű mérlegelésével megállapított ítéleti tényállás helyes, azt az ítélet tábla csupán az alábbiakkal egészíti ki:

A Fővárosi Bíróság 2009. április 6-án kelt 3.P.../2007/13. számú - a Fővárosi Ítélet tábla 8.Pf.../2009/5. számú részítéletével helybenhagyott - részítélete megállapította, hogy a **R. Kft. (O. Kft.)** 1999. július 27-től 2000. március 14-ig terjedő időszakban azzal, hogy cégneve vezérszavaként a „**R.**” megjelölést használta, illetőleg azzal, hogy 1999. október elejétől 2000. február végéig a **R.t** megjelölésű árucímkét használta, jellegbitorlást követett el.

A Magyar Szabadalmi Hivatal ... számú határozatával az **O. Kft.** javára 168.982 lajstromszámon 1999. december 16-i elsőbbségi időponttal bejegyzett színes térbeli védjegyet (palack) törölte. A határozat megváltoztatása iránti kérelmet a Fővárosi Bíróság a 2009. november 2-án kelt 3.Pk.../2008/11. számú - a Fővárosi Ítélet tábla 8.Pkf.../2010/4. számú végzésével jogerőre emelkedett - végzésével elutasította. A jogerős bírósági döntés a védjegy törlésének jogi feltételeit abban látta fennállni, hogy az **O. Kft.** olyan jellegzetes megjelölésre kért védjegyjogot, amelyet a felperes lajstromozás nélkül korábbról fogva belföldön ténylegesen használt és amely megjelölés olyan jellegzetes, amelyet a felpereshez kötöttek (1997. évi XI. törvény (Vt.) 5. §. (2) bekezdés a.) pontja, továbbá 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 6. §.). Utal arra az ítélet tábla, hogy a hivatal határozata a Bács-Kiskun Megyei Bíróság G.../2007/94/F/1. sorszámu - jelen per iratokhoz csatolt - irataihoz 2010. január 7-én már csatolásra került, ezen iratok beszerzésére irányult a felperesnek a megismételt eljárás során előterjesztett egyik bizonyítási indítványa, így a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltak nem képezték eljárásjogi akadályát a jelen fellebbezés indokolásához (Pf.7. sz.) csatolt határozatok érdemi értékelésének.

Az ítélet tábla fentiek szerint kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntésével - részben az elsőfokú ítéletben foglaltaktól eltérő indokolással - egyetértett.

A felperes az **O. Kft.** által 1999 októberétől 2008 februárjáig folyamatosan tanúsított jellegbitorló magatartására alapította a kártérítési igényét. Előadása szerint a IV-XI.r. alperesek ugyan 1999 szeptemberében, illetve 2000 januárjában tanúsították a jogellenes, felróható magatartásukat, ez azonban az **O. Kft.** által 2008 februárjáig folyamatosan megvalósított károkozó magatartással együttesen eredményezte a felperes bevételkiesésből eredő kárát.

Megállapítható, hogy a IV-XI.r. alpereseknek a szóvédjegy átruházásával kapcsolatos ténylegesen betöltött szerepéről és tevékenységéről a IV.r. alperesnek a Kiskunhalasi Városi Bíróság előtt 2007. október 17-én és november 20-án tett nyilatkozata alapján lehetett tudomása, melyet később a 2008. október 7-i ítélet indoklás erősített meg (P.../2008/68/F/1., 2., 3. sorszám alatt csatolt iratok.)

Az ingóságokkal kapcsolatos jogellenes - a IX.r. alperes által tulajdonszerzés színlelésével, a létre nem jött szerződés megkötésével megvalósuló - magatartás megállapítása tárgyában csak 2010-ben emelkedett jogerőre a bíróság ítélete (SZÍT Gf.III.../2010/5. számú ítélet).

Az ítélet tábla utal arra, hogy az elévülés ún. szubjektív hatályú tény, azaz az egyetemleges kötelezettek egyike javára bekövetkezett elévülés nem hat ki a többi egyetemleges kötelezettre (Ptk. 337. § (3) bekezdés). Az elévülés megítélése körében releváns körülményeket tehát kötelezettenként

egyedileg kell vizsgálni. A felperes az **O.** Kft. sérelmezett károkozó magatartásáról ugyan korábban is tudott, arra korábban is alapított igényt, az azonban, hogy a IV-XI.r. alperesek is jogellenes magatartást tanúsítottak, csak később jutott a tudomására.

A fentiekre figyelemmel helyes az a felperesi álláspont, hogy a IV-XI.r. alperesekre való 2007. december 13-i keresetkiterjesztés (P..../2006/29.) nem minősül elkésztettnak, az elévülés nyugvására figyelemmel velük szemben a követelés nem évült el.

A kifejtettekre figyelemmel a kártérítési felelősség konjunktív feltételeinek fennállását a IV-XI.r. alperesekkel szemben a perben - a csatlakozó fellebbezésben kifejtettekkel ellentétben - érdemben kellett vizsgálni.

A Kúria Gfv.VII..../2015/9. számú végzésében megállapította, hogy - szemben a Győri Ítélőtábla Pf.IV..../2013/27. számú részítéletben elfoglalt állásponttól - az elsőfokú bíróság a 9.P..../2008/172. számú rész- és közbenső ítéletével csak a 2000. január hónapban akarategységben kifejtett magatartás tárgyában (a **R.** szóvédjegy Cstv. 48. §. (2) bekezdését sértő átruházásával kapcsolatban) bírálta el és állapította meg az alperesek egyetemleges kártérítési felelőssége jogalapját.

A Kúria végzésében foglaltakra figyelemmel nem alapos a IX., X.r. alperesek csatlakozó fellebbezése ateckintetben, hogy a Cstv. 48. §. (1) bekezdését sértő védjegyátruházó magatartásra nem alapított a felperes kártérítési keresetet.

A megismételt másodfokú eljárás eredményeképpen a Győri Ítélőtábla Pf.IV....2015/9/I. számú végzésével ezen elsőfokú közbenső ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezte, előírva az elsőfokú bíróságnak a **R.** szóvédjegy Cstv. 48. §. (2) bekezdését sértő átruházásával kapcsolatos kártérítési kereset elbírálása körében a jogellenességen túl a kártérítési felelősség egyéb konjunktív feltételeinek a vizsgálatát is.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ezen kötelezettségének eleget tett. Helytállóan állapította meg, hogy a felperes nem bizonyított - de meg sem jelölt - olyan kárt, amely kizárólag és kifejezetten a Cstv. 48. §. (2) bekezdésébe ütköző, az **R.** szóvédjegy átruházására irányuló szerződéses láncolat létrehozásával állna közvetlen okozati összefüggésben. Az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezése ebben a részében erre figyelemmel megalapozott.

A felperesnek az 59. számú beadvány II.B.1.2.3. pontjában meghatározott - az 1999. október végétől 2008. február végéig terjedő időszakban beállott bevételkiesésből adódó kárt megtérítése iránti - követelése tekintetében az ítéletábra az alábbiakat emeli ki.

Az ezen pontok alatt összefoglalt kereseti kérelemben a felperes a IV-XI.r. alpereseket annak a kárnak az egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni, amely az **O.** Kft. 1999. október vége és 2008. február vége közötti időszakban tanúsított jellegbitorló magatartása (hasonló termék gyártása, forgalmazása, stb.) folytán a felperesnél beállott bevételkiesésből adódik.

A kártérítési felelősséget megalapozó magatartást az **O.** Kft. jellegbitorlását elősegítő - nem közvetlenül versenyjogi tényállást megvalósító - magatartásban jelölte meg a IV-XI.r. alperes esetében. A felperes álláspontja szerint az alperesek kétféle magatartással járultak hozzá az **O.** Kft. által tartósan megvalósított jellegbitorláshoz. A szörpgyártáshoz szükséges és a felperes tulajdonát képező ingóságok egy része (a Szegedi Ítélőtábla Gf.III..../2010/5. számú ítéletének tárgyát képező 16 db ingóság, köztük a flakonszárm) a IX.r. alperes közreműködésével az **O.** Kft. birtokába került és a IX.r. alperes közreműködésével, a fenti ítélet szerint létre nem jöttek minősített szerződések útján az **O.** Kft. hosszú ideig fenn tudta tartani azt a látszatot, mintha az ingóságokon tulajdont szerzett volna.

A másik kártérítésre alapot adó alperesi magatartás a felperesi kereset szerint az volt, hogy a **R.** védjegy tulajdonjogának megszerzésére irányuló szerződésrendszerrel az ebben segédkező alperesek hozzájárultak ahhoz, hogy az **O.** Kft. a **R.** védjegy tulajdonjogának megszerzése iránti látszatot fenntartva a védjegy használatával huzamos ideig jellegbitorló termékgyártást és

forgalmazást valósítson meg.

Az ítélet tábla a IV-XI.r. alperesekkel szembeni, az **O.** Kft. jellegbitorló termékgyártással, forgalmazással megvalósított tisztességtelen piaci magatartásának elősegítésére alapított kártérítési kereset körében fenntartja a korábban, a 2015. január 28-án kelt Pf.IV.../2013/27. számú végzésében kifejtett jogi álláspontját. Eszerint a kárt közvetlenül előidéző magatartásként az **O.** Kft. általi - a felperes szerint - jellegbitorló és a további alperesek által elősegített termékgyártás, forgalmazás került megjelölésre. A közvetlen károkozó magatartás speciális jogszabályi rendelkezés, kizárólag a Tpv. 6. §. szabályozási körébe vonható. A Ptk. alapján önmagában nem, kizárólag a Tpv. 6. §-a által minősíthető jogellenesnek valamely áru olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel, vagy elnevezéssel való előállítás, forgalmazása, olyan név, megjelölés, vagy árujelző használata, amelyről a versenytársat, illetve annak áruját szokták felismerni. Az ítélet tábla utal a Szegedi Ítélet tábla Pkk.III.../2006/2. számú - a hatáskör megállapítása körében született - végzésében kifejtett, ezzel azonos jogi álláspontra, mely szerint - egyebek mellett - a jellegbitorlás körébe vonható kereseti tényállítások és az erre alapított kereseti kérelmek kizárólag a Tpv. irányadó rendelkezései alapján bírálhatóak el.

A kártérítési felelősségi rendszer alapelve szerint minden kár jogellenes, a perben azonban a felperes által állítottak szerint a kárral közvetlen okozati összefüggésben álló magatartás (termékgyártás, forgalmazás) kizárólag - a Ptk.-hoz képest - speciális jogszabályi rendelkezés alapján minősíthető jogellenesnek, így amennyiben a jellegbitorlás megállapítására akár a Tpv. 6. §-ában írt feltételek hiányában, akár a Tpv. 88. §. (1) bekezdésben foglalt igényérvényesítési határidő elmulasztása miatt, akár egyéb okból nem került és nem is kerülhet sor, úgy a felperes által jellegbitorlóként minősített magatartással okozati összefüggésben bekövetkezett bevételkiesés, mint kár iránti igény a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján sem érvényesíthető.

A IV-XI.r. alperesek a felperes állítása szerint sem valósítottak meg jellegbitorlási tényállási elemeket, azok megvalósításában az **O.** Kft.-vel közösen nem vettek részt, csupán a felperes által állított jellegbitorlás megvalósítását segítették elő a szóvédjegy megszerzésével, illetőleg az ingóságok megszerzésével kapcsolatosan tanúsított, érvénytelen, illetőleg létre nem jött szerződés megkötésére irányuló magatartásukkal.

Annak, aki - elkülönülő magatartásával - csak elősegítette, lehetővé tette, hogy másvalaki a kárt közvetlenül előidéző magatartást megvalósítsa, csak akkor állhat fenn a kártérítési felelőssége, ha a közvetlen károkozó magatartás jogellenes volt.

A **R.** szóvédjegy **O.** Kft. általi használatának, az általa gyártott termékeken való feltüntetésének a Tpv. 6. §-ába ütköző, jellegbitorló magatartáskénti minősítésére sem jelen perben, sem más eljárások során nem került sor. A felperes az ezirányú keresettől való elállásából és permegszüntetésből adódóan a jellegbitorlás megállapítása iránt az általa kifogásolt magatartást tanúsító **O.** Kft.-vel szemben nem is kíván igényt érvényesíteni. Erre tekintettel a **R.** szóvédjegy **O.** Kft. általi használatában megnyilvánuló magatartásnak a Tpv. 6. §-a alapján való elbírálása nélkül (annak vizsgálata nélkül, hogy valóban megvalósult-e a jogellenes magatartás) a további közreműködő alperesek kártérítési felelőssége - a közös károkozás szabályai szerint - sem állapítható meg. A **R.** szóvédjegy III.r. alperes általi megszerzésének elősegítésében megjelölt magatartás tehát - a **R.** szóvédjegy használatával történő gyártás, forgalmazás jogellenességének megállapíthatósága hiányában - nem volt alkalmas az alperesi kártérítési felelősség megalapozására.

A kifejtettektől eltérő ténybeli és jogi megállapítások tehetőek az ingóságok, köztük a flakonszerszám megszerzése útján elősegített jellegbitorló magatartás tekintetében. Az ítélet tábla nem osztotta az elsőfokú bíróság azon ítéleti álláspontját, hogy az ingóságok megszerzésével kapcsolatosan a IX.r. alperes részéről jogellenes magatartás ne lenne megállapítható. Jogerős bírósági ítélettel nyert megállapítást, hogy a felperes és a jelen per IX.r. alperese, továbbá a IX.r.

alperes és az **O.** Kft. között az érintett ingóságokra, köztük az egyedi palackfűvő szerszámra nem jött létre adásvételi szerződés. Az ingóságok közvetlenül **O.I.**tól kerültek az **O.** Kft.-hez, megállapítható ugyanakkor, hogy a IX.r. alperes az ingók tulajdonjogának megszerzésére irányuló szándékot színelte. Ennek keretében került sor az ingók ellenértéke a felperes nevében eljáró álképviselő részéről a IX.r. alperes részére kiszámlázásra, majd az ellenérték egy nappal később a IX.r. alperes részéről az **O.** Kft. részére kiszámlázásra. Helyesen hivatkozott a felperes arra, hogy a IX.r. alperes a szerződéskötési akarat színlelésével, a nem valós gazdasági események valótlan tartalmú számviteli bizonylatok útján történő leplezésével a jogellenesség kritériumait kimerítő magatartást tanúsított.

Az ingóságok átruházásához kapcsolhatóan - a védjegyátruházás körében a IV-XI.r. alperesek kártérítési felelősségét kizáró - azon körülmény sem áll fenn, hogy az **O.** Kft. jellegbitorló magatartása ne nyert volna megállapítást. A Magyar Szabadalmi Hivatal védjegytorlást elrendelő ... számú határozata és az ennek felülvizsgálata tárgyában született első- (Fővárosi Bíróság 3.Pk.../2008/11.számú) és másodfokú (Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.../2010/4.számú) határozat eredményeképpen jogerős bírósági határozat állapítja meg, hogy az **O.** Kft. a javára lajstromozott térbeli védjegynek megfelelő formájú, átlátszó palack használatával a Tptv. 6. §-ába ütköző, jellegbitorló magatartást valósított meg a felperessel szemben. A felperes ugyanis a jellegzetes megjelölést (azaz a palackformátumot) belföldön, azonos áruk tekintetében ugyan lajstromozás nélkül, de már az **O.** Kft-t megelőzően használta, a palack jellegzetes formája pedig a felperes tevékenységéhez köthető és a palackformátum használata a felperes hozzájárulása nélkül történt.

Az a körülmény a perben nem volt vitatott, hogy az **O.** Kft., illetőleg korábbi néven **R.** Kft. 1999 őszétől 2008 februárjáig ebben a palackformátumban hozta forgalomba a felperes által sérelmezett termékét, így ezen időszak tekintetében a fent hivatkozott bírósági határozatok által a felperes palackjával teljesen megegyező formájú, jellegzetes, egyedi palackban való forgalomba hozatal az **O.** Kft. részéről jellegbitorló magatartásként nyert minősítést.

Nem volt tehát akadálya annak, hogy a perben további érdemi vizsgálat tárgyát képezze a IX.r. alperes kártérítési felelőssége tekintetben, hogy az ingóságok, köztük a palackfűvő szerszám átruházásával kapcsolatos jogellenes magatartása megalapozhatja-e az **O.** Kft. jellegbitorló termék-forgalmazása útján előállt felperesi bevételkiesésből eredő kár megtérítéséért való felelősséget. Vizsgálandó volt mindenekelőtt a jogellenes alperesi magatartás és a felperes állított kára közötti okozati összefüggés (egyebek mellett a IX., X.r. alperesek által az eljárás során több ízben kifejtett és jelen fellebbezési eljárásban kifejezetten fenntartott érvelésre is kiterjedően).

Amennyiben (mint ahogy a fentiek szerint az **O.** Kft. részéről is megállapítást nyert) egy termék gyártása, forgalmazása azért minősül jellegbitorló magatartásnak, mert az olyan jellegzetes külsővel, csomagolással (palackban) kerül - a felperes, mint versenytárs hozzájárulása nélkül - előállításra, forgalmazásra, amelyről a felperes termékét szokták felismerni, úgy a jellegbitorlást közvetlenül elősegítő magatartásnak minősül a jellegbitorló csomagolás, azaz a palack előállításához szükséges berendezésnek éppen a védeni kívánt versenytárs sérelmére megvalósított megszerzése körében kifejtett jogellenes magatartás. A perbeli esetben azonban az a tény, hogy a palackfűvő szerszám az **O.** Kft. birtokába került, nem a IX.r. alperes magatartásával hozható okozati összefüggésbe. A Szegedi Ítéltábla döntése folytán jogerőre emelkedett ítélet alapján megállapítható, hogy a palackfűvő szerszám a IX.r. alperes mindennemű tevékenységétől függetlenül **O.I.** birtokában volt, ő pedig az **O.** Kft. (akkor **R.** Kft.) rendelkezésére bocsátotta. Az a tény, hogy a palackfűvő szerszám a felperestől az **O.** Kft. birtokába került, ezáltal az **O.** Kft. 1999 őszétől ezen szerszám felhasználásával megkezdhetette a felperes által kifogásolt termék gyártását és forgalmazását, nem a IX.r. alperes ingóságok tulajdonszerzése, majd átruházása tekintetében színlelt szerződéskötési akaratával áll okozati összefüggésben. Ezen magatartástól függetlenül és attól egyáltalán nem befolyásoltan valósult meg, következett be az a tény, hogy a flakonszerszám ténylegesen a felperes

rendelkezése alól **O.I.** magatartása folytán kikerült és az **O. Kft.** birtokába került. A felperes maga is abban jelölte meg a IX.r. alperes ezzel kapcsolatos kártérítési felelősségének alapját, hogy az nem a palackfúvó szerszám egyszerű fizikai elvitelével áll okozati összefüggésben, hanem azzal, hogy az **O. Kft.** huzamos ideig olyan látszatot tudott kelteni, mintha az általa megszerzett tárgyi eszközök az ő tulajdonát képeznék, azaz a jogszerűség látszatának kialakításában tulajdonított neki okozati szerepet.

A továbbiakban tehát azt kellett vizsgálni, hogy a IX.r. alperesi magatartás, továbbá az **O. Kft.** 1999 őszétől 2008 februárjáig megvalósuló jellegbitorló magatartása között valóban fennáll-e ez a felperes által hivatkozott okozati összefüggés, megállapítható-e olyan releváns oksági kapcsolat a kettő között, amely a kártérítési felelősséget megalapozhatja.

A kártérítési követelés eredményes érvényesítéséhez a Pp. 164. §. (1) bekezdés alapján a felperesnek kellett bizonyítania a kártérítés konjunktív feltételeinek (Ptk. 339. § (1) bekezdés), köztük az okozati összefüggésnek is a fennállását.

Az ítéltábla rámutat arra, hogy valamely okozat (kár) bekövetkezéséhez számos körülmény együttes fennállása szükséges lehet, azonban különbséget kell tenni egy eredmény bekövetkeztében pusztán szerepet játszó körülmény és az eredményt okozó körülmény (mint ok) között. A kártérítés alapjául csupán az a felróható jogellenes magatartás szolgálhat, ami jogilag releváns oksági viszonyban van a bekövetkezett kárral (Szalai Ákos: Okozatosság a kártérítési jogban - joggazdaságtani megfontolások, Polgári Jog 2017/1.). Bármilyen szintű, nagyon távoli oksági kapcsolat a kártérítési felelősség megállapítására nem adhat alapot.

Az együttes károkozás (Ptk. 344. §.) szabályai alapján valamely kárért akkor tehető több felelőssé, ha a közvetlen károkozó magatartást közösen, akarategységben, együttesen valósítják meg, vagy több, egymástól elkülönülő, akár akarategység nélkül, illetve akár eltérő felelősségi rendszeren, alakzaton alapuló cselekményt valósítanak ugyan meg, ámde egyikük magatartása önmagában, a másik magatartás nélkül nem alkalmas a kár okozására.

A fentebb kifejtettek szerint a tárgyi eszközök **O. Kft.** általi birtokba vétele és ezáltal a jellegbitorló palackgyártás és forgalmazás megkezdése semmiképpen nem hozható közvetlen okozati összefüggésbe a IX.r. alperesi magatartással. A perbeli esetben nem nyert bizonyítást, hogy a IX.r. alperesnek az ingóságok színlelt átruházásával kapcsolatos magatartása nélkül nem valósulhatott volna meg a jogsértő termékgyártás hosszú ideig való folytatása, nem igazolható a IX.r. alperesi magatartásnak a jellegbitorlás 2008 februárjáig terjedő elhúzódásában betöltött bármiféle szerepe. Az a hivatkozás, hogy az **O. Kft.** által a már ismertetett tényhelyzet alapján megszerzett flakonszerszám segítségével megkezdett jellegbitorló tevékenység folytatását az tette lehetővé, hogy a színlelt szerződések az ingóságok tulajdonszerzésének látszatát kölcsönözték harmadik személyek, köztük a hatóságok, bíróságok felé, a peradatok alapján pusztán a felperes feltételezésen alapuló állításának minősül. Egyáltalán nem igazolható, hogy a jogsértés hosszú ideig való folytatása, a jogsértéssel szembeni felperesi intézkedések, az azzal kapcsolatosan kezdeményezett eljárások elhúzódása az ingók átruházás tárgyában színlelt szerződések jogszerű tulajdonszerzés látszatát keltő és fenntartó hatásával lenne összefüggésbe hozható. Sokkal inkább megállapítható az, hogy a felperesi igényérvényesítés akadályát, hosszú ideig tartó eredménytelenségét a felperes képviselőjének személyével kapcsolatos cégjogi rendezetlenség (**M.G.** és **O.I.** ügyvezetői megbízatása 1998-ban lejárt, **M.G.** ügyvezetői tisztségét pedig csak 2006. december 16-án jegyezték be a cégnyilvántartásba) idézte elő. A felperes által hivatkozott okozati összefüggés hiányára utal az a körülmény is, hogy bár a IX.r. alperes sérelmezett - színlelt szerződéskötésben megnyilvánuló - magatartásának jogerős bírósági megállapítására csupán 2010-ben került sor (az elsőfokú ítélet is csak 2009-ben született), a felperes előadása szerint is az **O. Kft.** jogsértő, jellegbitorló magatartása 2008 februárjában véget ért.

A Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.../2009/5. számú részítéletével jogerőre emelkedett azon ítéleti

megállapítás, hogy az **O.** Kft. azzal, hogy 1999. július 27-től 2000. március 14-ig cégneve vezérszavaként a **R.** megjelölést, valamint azzal, hogy 1999. október elejétől 2000. február végéig a **R.** megjelölésű árucímkét használta, jellegbitorlást követett el.

Az ezen jellegbitorló magatartás tanúsításával (a cég vezérszavának megválasztásával, továbbá a **R.t** terméknev használatával) és az ezzel okozati összefüggésben bekövetkező felperesi bevételkiesésből eredő kárral a IV-XI.r. alperesek felperes által hivatkozott magatartása semmiféle okozati összefüggésbe nem hozható.

A már kifejtettek szerint a **R.** szóvédjegy megszerzésével kapcsolatos IV-XI.r. alperesi magatartás kártérítési felelősséget a **R.** szóvédjegy használatával megvalósuló termékgyártás, forgalmazás körében sem alapoz meg, a **R.** szóvédjegy megszerzése pedig nyilvánvalóan még csak motiváló hatást sem gyakorolt az **O.** Kft-re a **R.t** termékmegjelölés alkalmazása iránt, hiszen a **R.t** megjelölés használata a védjegy-átruházási szerződésláncolat 2000. januári létrehozása előtt, már 1999 októberében megkezdődött és éppen a **R.** szóvédjegy jogosultkénti bejegyzéséig tartott, azaz a **R.** szóvédjegy megszerzése éppen a **R.t**től (legalábbis részben) eltérő termékmegjelölés használatára készítette az **O.** Kft-t.

Ugyancsak nem áll a **R.t** terméknev megjelölés használatával megnyilvánuló jellegbitorló magatartással okozati összefüggésben a IX.r. alperesnek az ingóságok átruházása kapcsán tanúsított jogellenes magatartása. A palackfűvő szerszám **O.** Kft. általi használata, annak 1999 szeptemberében való megszerzése, az IX.r. alperesnek ebben betöltött - a korábbiak szerint jogilag nem releváns - szerepe a **R.t** elnevezést tartalmazó címkének a használatától független, azzal oksági viszonyba nem hozható.

A IV-XI.r. alperesek kártérítési felelősségének kifejtettek szerinti hiányára figyelemmel - a további körülmények bizonyítottságának vizsgálatát, a perben feltárt körülmények egyéb jogi álláspontok mentén való értékelését, mint szükségtelent mellőzve - az ítéletábra megállapította, hogy a fenti, részben eltérő indokokra tekintettel érdemben helyes az elsőfokú bíróságnak a keresetet elutasító ítéleti rendelkezése, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az államnak a feljegyzett fellebbezési illetéket, az alpereseknek pedig a másodfokú eljárás során felmerült költségeit. Ennek körében a másodfokú perköltséget az ítéletábra a IV.r.alperes, továbbá a IX. és X.r. alperesek, mint egyetemleges jogosultak javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés b.) pontja és (5) bekezdése szerinti összeg hozzávetőleg felében - az ÁFA-t is magában foglalóan - állapította meg. Figyelemmel volt ekörben arra is, hogy a IX. és X.r. alperesek csatlakozó fellebbezése ugyan nem volt alapos, az azonban kizárólag az elsőfokú ítéleti indokolás egyes megállapításaival kapcsolatosan került előterjesztésre, a pernyertesség-pervesztesség arányát érdemben nem befolyásolta, a felperesi képviselőt ellátása során többlet-tevékenységet nem kívánt meg, így az ítéletábra álláspontja szerint az ezzel kapcsolatosan lerótt fellebbezési illetéket meghaladóan perköltség-viselési kötelezettséget a IX. és X.r. alperesek terhére nem keletkeztetett.

Az V.r. alperes javára megállapított jogtanácsosi munkadíj körében az ítéletábra figyelemmel volt arra, hogy a jogi képviselő a fellebbezési eljárásban csupán rövid fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő és a másodfokú tárgyaláson nem jelent meg.

Az ítéletábra a további alperesek javára a felperes perköltségben való marasztalását a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (6) bekezdésében foglaltak figyelembevételével mellőzte, tekintettel arra, hogy képviselőik a másodfokú eljárásban előkészítő iratot, ellenkérelmet nem terjesztettek elő, a másodfokú eljárás során megtartott tárgyaláson nem jelentek meg.

Győr, 2017. február 23.

Dr. Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: